

ÎNTÂLNIRE A ORGANIZAȚIILOR COMUNITARE DE FEMEI ALE PATRIARHIEI ÎN BEIT JALA

În dimineața zilei de joi, 14/27 iulie 2023, în Sfânta Biserică Nașterea Maicii Domnului a Comunității din Beit Jala a avut loc o Sfântă Liturghie sub conducerea preoților acesteia, condusă de părintele egumen, Arhimandritul Ignatie, cu participarea la rugăciune a preoților și doamnelor (aproximativ 300), din unsprezece Comunități ale Patriarhiei din Cisiordania Autorității Palestiniene. Preafericirea Sa a binecuvântat acest eveniment liturgic cu următoarea alocuțiune:

„Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună!”(Ps. 132,1), spune psalmistul. „Că unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor.”(Mat. 18,20) spune Domnul.

Iubiți fii întru Hristos, frați și surori,

Întâlnirea noastră în numele Domnului nostru Iisus Hristos în acest oraș istoric și biblic, Beit Jala, este într-adevăr excelentă și plăcută. Și aceasta pentru că, în rugăciunea Sa arhierească, Iisus Hristos se roagă Dumnezeuului și Tatălui Său pentru El, pentru ucenicii Săi, pentru apostolii Săi și pentru toți cei care vor crede în El, spunând „Sfințește-i pe ei întru adevărul Tău; cuvântul Tău este adevărul. Precum M-ai trimis pe Mine în lume, și Eu i-am trimis pe ei în lume. Pentru ei Eu Mă sfințesc pe Mine Însuși, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr. Dar nu numai pentru aceștia Mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în Mine, prin cuvântul lor, Ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” (Ioan 17,17-21).

Interpretând aceste cuvinte ale Domnului, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Hristos caută legătura iubirii, a unității și a păcii, pentru a-i aduna pe cei care cred în El în unitatea Duhului Sfânt”. Iar Zigavinos spune: „Având ca punct de referință de plecare iubirea și unitatea, Hristos încheie iarăși în aceasta, arătând că iubirea este plăcută lui Dumnezeu și cea mai însemnată”.

Este demn de remarcat faptul că nu se referă la o unitate de esență, ca în cazul Persoanelor Sfintei Treimi, ci de iubire. Este vorba de unitatea Duhului care va rezulta din faptul că vor fi „un trup și un Duh, precum și chemați ați fost la o singură nădejde a chemării voastre”, având „un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu și Tatăl tuturor, Care este peste toate și prin toate și întru toți” (cf. Ef 4,4-6), așa cum predică sfântul Pavel. Și, potrivit Sfântului Ioan Teologul, Iisus a murit „și ca să adune laolaltă pe fiii lui Dumnezeu cei împrăștiați.” (Ioan 11,52).

În timpul Patimilor lui Hristos pe Cruce, această dragoste, dragostea maternă, a fost arătată în primul rând de Mama Sa, Preasfânta Născătoare și Pururea Fecioară Maria, și în al doilea rând de femeile purtătoare de mir. Această iubire a fost exprimată de surorile lui Lazăr, Marta și Maria, atunci când L-au primit pe Hristos în casa lor din Betania, unde Iisus a profitat de ocazie pentru a o mustra pe Marta cu cuvintele: „Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești; lucruri: Dar un lucru trebuie: căci Maria partea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea” (Luca 10,41-42).

Interpretând aceste cuvinte ale Domnului, Teofilact notează: „Mare este folosul ospitalității, pe care Marta l-a arătat, și nu poate fi neglijat; cu toate acestea, este de mai mare folos să se acorde atenție cuvintelor duhovnicești”. Iar Zigavinos spune: „Iisus a spus „partea cea bună”, fără să însemne că cealaltă parte era rea, ci a numit „bună” pe cea care era superioară. Există două părți bune, dar una este mai bună decât cealaltă”.

Cu alte cuvinte, iubiții mei fii întru Hristos, slujirea celor două surori, Marta și Maria, se distinge în două părți: îngrijirea trupului, a nevoilor zilnice, și îngrijirea sufletului, a nevoilor spirituale. Ambele tipuri de slujire de către cei care iubesc Biserica, via Domnului, trebuie să aibă ca scop slava Domnului, în funcție de chemarea fiecăruia. „Dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui: unul așa, altul într-alt fel.” (1 Cor. 7,7).

„Darurile sunt felurite, dar același Duh. Și felurite slujiri sunt, dar același Domn. Și lucrările sunt felurite, dar este același Dumnezeu, care lucrează toate în toți.” (1 Cor. 12,4-6), predică înțeleptul Pavel.

Aceasta înseamnă că femeia nu este cu nimic mai prejos în luptele credinței, așa cum ne învață Sfântul Hrisostom: „Pentru Hristos nu există nici sexul masculin, nici cel feminin, nici firea omului, nici infirmitatea trupului, nici vârsta, nici altceva asemănător care să împiedice pe cei care merg pe calea evlaviei, dacă în sufletele noastre există o voință curajoasă și o mentalitate vigilentă și o frică de Dumnezeu râvnitoare și înrădăcinată”.

Aceste cuvinte ale Sfântului Hrisostom sunt confirmate de mulțimea de femei sfinte, proorocițe, întocmai cu apostolii, mari mucenice și mărturisitoare dreptcredincioase, care sunt pomenite în Vechiul și Noul Testament al Bibliei, precum și în cursul istoric al vieții Bisericii pământești închinată lui Dumnezeu. Și iarăși, Sfântul Hrisostom subliniază faptul că, în ceea ce privește lupta pentru Dumnezeu și ostenele pentru Biserică, femeia este cea care se angajează în eforturile bune și se străduiește cu mai multă îndrăzneală decât bărbatul.

Se arată clar că misiunea femeii creștine de astăzi, ca „odinioară, (a) sfinte(lor) femei” (1 Petru 3,5), în lumea confuziei, a apostaziei, a fărâdelegii și „în ziua ispitirii din pustie” (cf. Evrei 3,8), este mai necesară ca niciodată. De aceea, suntem chemați să ascultăm ce spune apostolul Petru:

„smeriți-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, ca El să vă înalțe la timpul cuvenit. Lăsați-I Lui toată grija voastră, căci El are grijă de voi. Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită” (1 Petru 5, 6-8).

Sfânta noastră Biserică a Ierusalimului, întemeiată pe Sângele lui Hristos cel Înviat pe Cruce, își continuă misiunea răscumpărătoare, după tradiția apostolică și a Sfinților Părinți, întărită și încurajată de cuvântul Domnului: „și porțile iadului nu o vor birui” (Matei 16,18).

În cele din urmă, dorim să mulțumim tuturor celor care au contribuit la organizarea acestei întâlniri pline de bucurie pentru Dumnezeu a organizațiilor de femei greco-ortodoxe, în special Părintelui Elias, care a avut această inițiativă, precum și dragilor noștri părinți Boutros și Yusef.

Harul Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos să fie cu voi toți. Amin.”

Din partea Secretariatului-General